

SF: Ja, det er jo jer, der er regeringens parlamentariske grundlag, ikke os.

Jeg er ret overbevist om, at hvis SF, som også har kritiseret arbejdsmarkedsreformen, stillede en mistillidsdagsorden til ministeren, så ville De Konservative støtte den. Og ved man, hvad det er? Det er gennemført hykleri. De er medansvarlige for loven, og så går de bare efter manden og ikke efter bolden. Det synes jeg simpelt hen er under lavmålet.

Derfor vil vi selvfølgelig heller ikke stille en sådan mistillidsdagsorden, selv om vi er uenige i arbejdsmarkedsreformen, men vi vil bidrage med konstruktive indspark, sådan at vi kan være med til at forbedre systemet.

Derfor skal jeg blot afslutningsvis sige, at vi selvfølgelig tager alle ordførerne og ikke mindst ministeren på ordet, når vi siger, at vi nok skal få løst problemet inden efteråret. Og jeg skal love for, at der falder brænde ned, hvis ikke det er tilfældet. Det tilsagn det giver jeg uden forbehold.

Men jeg vil gerne sige, at det, der er behov for nu, er jo netop, at vi i erkendelse af, at den nuværende situation ikke kan løse fremtidens aktiveringsbehov, tager bolden op og får diskuteret med udgangspunkt i den udmærkede kronik, som ministeren skrev: Hvad skal der til i fremtiden?

Det, der skal til, er for mig at se to kerneting. Det er, at vi skal have en dialog med og have forpligtet det private erhvervsliv, som skal være aftagere, som skal være med til at give de arbejdsløse det kompetenceløft, som er nødvendigt, for at de arbejdsløse kan bevare en plads på det private arbejdsmarked. At man f.eks. i stedet for at lave aktivering og efterfølgende håbe på, at der er nogle private arbejdsgivere, der kan bruge de kvaliteter, så tager den arbejdsløse i hånden og går ud på virksomheden og siger: Her har I manden. Det er ikke sikkert, at han har kvalifikationerne. Hvad skal der til, for at I kan bruge denne mand? Der skal de og de kurser til. Så får han dem i ansættelsesforholdet. Det er altså en direkte jobform for aktivering.

Det andet er, at vi jo har en stor gruppe af medborgere, som har behov for det, som ministeren kaldte et kompetenceløft, hvad jeg i øvrigt er enig i, hvis der kommer et reelt indhold. Der er nogle, som har behov for læsekurser. Vi har jo f.eks. 20 pct. funktionelle analfabeter i samfundet. De skal have den mulighed for at få det kompetenceløft.

Vi har også nogle, som har behov for at få en ordinær kompetencegivende uddannelse for at

kunne komme ind på arbejdsmarkedet. Her kan servicejobbene være et særdeles velegnet instrument, som man kan give personer, der er over 48 år.

Der er i øvrigt et konkret eksempel, som ministeren skal tage stilling til. Odense Kommune har sagt: Vi vil gerne tage folk ind fra gaden, der opfylder betingelserne for at være en del af servicejobordningen. Vi vil oven i købet give dem kompetenceløft undervejs. Vi vil faktisk give dem så meget kompetenceløft, at de fra dag ét kan indgå i en uddannelse, så de kan blive uddannet til social- og sundhedshjælper og være garanteret fast arbejde efterfølgende. Det er et flot initiativ, Odense Kommune har taget.

Det er så flot et initiativ, at jeg er ret sikker på, at arbejdsministeren vil underkende den lokale arbejdsformidlingskontorer, som har underkendt det, og som har sagt, at det er i strid med intentionerne, for det ligger ikke i servicejobloven, at man må give kompetence. Jeg skal da lige love for, at den arbejdsformidling helt grundlæggende har misforstået det.

Når arbejdsministeren har givet den tilladelse og sagt til arbejdsformidlingskontoret i Odense, at de er på galt spor, så vil jeg anbefale Københavns Kommune og deres sundhedsafdeling at bruge det eksempel, der altså er lagt an i Odense, så man kan få ansat det nødvendige antal social- og sundhedshjælper i Københavns Kommune, sådan at de ældre kan få den omsorg, de har krav på. Så der er masser af muligheder for at forbedre den offentlige service.

Til allersidst vil jeg sige til hr. Ole M. Nielsen og i øvrigt også lidt til fru Jette Gottlieb, som var inde på det samme: Det her med at ville løse en lang række opgaver i dag ved hjælp af aktiverede gør vi jo. Kommunerne ville få et kæmpeproblem, hvis det forsvandt.

Der mener jeg også, vi har et ret logisk svar, for de har jo selvfølgelig tilrettelagt deres økonomi i tiltro til, at de havde den pose jobtræningspersoner, de kunne tage af. Det er jo ikke meningen, for det fører jo ikke til nogen varig, ordinær beskæftigelse.

Så er det bedre at sige til kommunerne: Hvor stor en andel af jeres budgetter har I finansieret ved hjælp af gratis arbejdskraft via jobtræningspuljerne? Så regner vi ud, og så siger vi: I skal ikke længere have den form for indirekte støtte under bordet. I skal have den over bordet. Vi forhøjer jeres bloktilskud. Til gengæld skal I også ansætte folkene i ordinære stillinger.